

Med »Lyset« Sjælland rundt

Lyset tilbage i blemmebanen Kragenæs.

Der er god mad, musik med god venner og masser af oplevelser, når Børge Eibye fra Kragenæs og hans familie er på tursejlads. Her er hans beretning om årets tur.

Af Børge Eibye S/Y »Lyset« af Kragenæs

Søndag den 1. juni var vi, »Lyset« en Bianca Queen 33, Kirsten og skipper, dommerbåd ved kredsmesterskaberne i Kragenæs på Lolland for H-både, IF'ere og Folkebåde. Lørdagen havde budt på hæderlig vind og vejr, men søndagen var dejlig solrig og uden vind. Ikke kapsejladsvejr, så sejladserne

blev aflyst. Kirsten så sit snit til at køre hjem efter resten af vores udrustning, tandbørster, post og violin. Anni og Knud skal også rundt om Sjælland, og Anni spiller harmonika, så vi skulle spille sammen. Imens drejede den vind, som så småt dukkede op, mod øst og vejret tegnede til, at begyndelsen på vores

ferie ville blive fin-fin. Mandag startede med, at vi kl. 10.00 satte kursen mod Stubbekøbing, fordi Kirsten skulle til tandlægen, som altså bor i byen ved Grønsund. Skipper fik besked om at få håret klippet, så det kan redes med en svamp. Det er altså praktisk, når vi sejler rundt i »Fædrevandet«.

Ingen musik på fars dag
Vi skulle til et møde i Karrebæksminde, så vi lagde vejen forbi og oplevede den nye marina på bagbords side, når vi anduver. Den er sandelig flot. Efter endt og vellykket møde sejlede vi videre til Korsør, hvor Knud og Anni også ligger. Så skal der spilles. Men ak! Det var fars dag, så Anni

måtte spendere en fin middag på Knud, som tilsyneladende spiste så langsomt, at det blev for sent til at forstyrre resten af havnens brugere med vores musikalske udfoldelser.

Kirsten lavede dejlige nye kartofler, stegt kylling med hjemmelavet agurkesalat. Uhm! Da vi købte de nye kartofler på torvet, købte vi samtidig sæsonens første jordbær. De var meget lækre, så de blev spist som slik.

Vi satte kursen mod Kallundborg for at besøge børnebørn, søn og svigerdatter. Kirstens niece skulle konkurreredanse i Hallen, så vi blev der et par dage med familiehygge. Vejret var solrigt og lunt, men udsigten lovede regn, lyn og torden, så vi valgte med kort varsel at starte vores rejse mod Ballen på Samsø i et fantastisk vejr og for motor. Det var meget varmt og vindstille.

Ca. 1,5 sømil fra Ballen begyndte vinden at friske. Tordenen rullede kraftigere og kraftigere nede fra Sønder-

jylland, og snart efter, at vi havde fortojet ved den nye bro, blev det regnvejr og torden. Somme steder i landet blev der oversvømmelse, medens vi slap relativt billigt. Vi spiste pommesteges frites og fiskefrikadeller fra fiskehandleren. Det var ikke særlig delikat. Vi må håbe, at de øvrige produkter er bedre. Trods det blev vi der et par dage.

Nye kartofler og jordbær

10 juni var det Kirstens fødselsdag, så vejret var selvfølgelig meget fint med alt for lidt vind til en motorsejler. Så det blev til sejlad for motor til Odden Havn (Havnebyen). Hakkebøf og nye kartofler. Dejlig dag. Det siger Kirsten også.

Dagen efter stod skipper tidligt op, satte sejl og gik mod Hundested for en frisk vind agten for tværs. En dejlig sejlad med flot sol, der stod op og fortrængte morgendisken. Kirsten sov dejligt i køjen og fik øjne en lille time før ankomsten til Hundested. Der

var selvfølgelig lavet kaffe, så hun kunne vågne stille og roligt. Velkommet til Hundested, og efter at have sejlet lidt rundt efter plads, fik vi os fortojet. Der er lavet meget om, siden skipper sidst var i havnen. Da han havde pakket foldecyklerne ud og foretaget en sonderingsrunde, kom han retur til »Lyset«, og Kirsten havde købt et kilo hummerhaler. Det var sandelig kræse, selv om vi ikke rigtigt vidste, hvordan vi skulle afskalle disse havdyr. Det gik nu godt, og vi fik et rigeligt måltid, der bare smagte.

Efter aftenmaden kørte vi en tur på havnen og se! Der lå Dannebrog. Der var et opbud af politi og VIP's, og lidt efter kom Dronningen og Prinsen, som jo havde fødselsdag. Han vinkede venligt og meget smilende til os fremmødte undersåtter, mens Dronningen virkede lidt træt.

Knus Rasmussens hus

Næste dag tog vi op til Knud Rasmussens hus og museum.

Det kan varmt anbefales, fordi der er en herlig bestyrer, som venligt og meget kompetent gerne viser de forskellige ting frem. Da Kirsten har arbejdet fem år i Grønland i 1960'erne, blev det til mange gode historier, hvoraf de fleste nok er sande, og til en dejlig oplevelse for os alle tre.

Senere på dagen sejlede vi mod Gilleleje, hvor vi igen skulle bruge tiden til besøg hos datter og svigersøn. Så det blev til et par dage. Vi bunkrede vand og brændstof og satte kursen mod Helsingør i magsvejr for motor. Vi ankom først på eftermiddagen, så der var tid til en cykeltur i den dejlige by med indlagt iskagespisning. Vi så klostret og kirken og fik lyst til næste dag at få en rundvisning.

En tur på Kronborg i dejligt vejr, hvor Holger Danske stadig sidder og sover. Heldigvis! For så er der fred i landet, selv om man skulle tro, at der var invasion af asiater med video optagere

Lysets skipper med en god, gammeldags æggekage.

Det gælder om at holde tungen lige i munden, når man skal være styrmand i bedstefars båd.

og svenskere tungt læsset med øl og vin. De forretninger, der havde åben en sådan søndag, var vinhandlere og iskiosker. Vi blev også vist rundt i Mariakirken med tilhørende kloster, eller var det nu omvendt, af en meget sød og meget vidende ung kvinde. Besøgende sejlere skulle give sig selv oplevelsen ved den rundvisning. Det er et interessant stykke dansk kirke- og lokalhistorie, og så er det billigt.

Tyge Brahes ø

Næste dag gik turen til Tyge Brahes ø, og vi cyklede rundt på skønne Hven. Vi blev imidlertid enige om at sejle videre samme dag til Skovshoved, fordi skipper skulle have et møde torsdag, så vi havde den efterfølgende dag god tid til en rigtig dejlig cykeltur i Dyrehaven til Eremitageslotet og Bakken. Vi måtte, for Gud ved for hvilken gang, sande, hvor skønt det er at have sine cykler med på sejlturen. Mødet blev en dejlig oplevelse, så i højt humør satte vi kursen mod Christianshavns Kanal, hvor vi fik plads ved den lille havn i Tranegraven lige ved Bodenhoffs Plads, hvor havnefoged

Stig regerer med venlig, men fast hånd. Det er en dejlig rolig enklave, som vi gerne vil anbefale, og hvor vi kan have vores ting i fred. Troede vi. Vi så de fantastiske gobeliner på Christiansborg. Det var ikke mindre fantastisk, da omviseren viste sig at være en meget vidende og kompetent ung mand. Han kunne bl.a. fortælle, at disse gobeliner i alt har kostet 120 mio. kroner og 10 års arbejde at fremstille. Indsamlinger, gaver m.m. i Danmark har indbragt 20 mio., mens den franske stat igennem de 10 år har bidraget med 100 mio. kr. Se! Det var helt nyt for mig.

Vi gik herefter i Tivoli, og vi var til sidst meget trætte i vores ben. Den opmærksomme læser vil straks spørge: -Hvorfor tog I ikke jeres foldecykler? Det gjorde vi ikke, fordi de samme morgen var væk. De var stjålet - låst sammen, som de var. Skipperens ordforråd var ikke lige til en søndagsskole, og det handlede meget om røvere og banditter og Københavnerne. Han opfattede det som en særlig personlig fornærmelse, især fordi han så skulle gå rundt i København, og fordi han selv er Københavner.

Stig - årets havnefoged

Han klagede derfor sin nød til havnefoged Stig, som også blev tosset. Han var ikke vant til, at der blev stjålet i hans lille kongerige, så han satte jungletrommerne i gang. Kirsten mente nu ikke, at det ville hjælpe, men det skulle hun nu ikke sige, mente Stig. Vi afsejlede næste dag til Dragør og forventede, at vi nu skulle have fat i forsikringsselskabet, politi og hvad der ellers høre sig til.

Vi havde igen besøg, nu af Kirstens søn og svigerdatter, og pludselig ringede telefonen. Havnefoged Stig oplyste, at hans jungletromme havde fundet cyklerne, så vi måtte gerne hente dem. Sønnen var heldigvis kørende i sin store bil, så det blev et dejligt gen syn med cyklerne, og en hel fantastisk oplevelse. Tænk! At vi midt i København, ved siden af Christiania, skulle opleve en sådan solstrålehistorie. Så skipper måtte trække alt det med røvere og banditter og københavnerne tilbage igen. Marinaen ved Bodenhoffs Plads og havnefoged Stig, det er sagen. Vi indstiller ham til årets havnefoged.

Til Sankt Hans, som jo var i Dragør, var det flot at se

bålene på stranden og det mangeartede fyrværkeri, der kom i gang efter det voldsomme uvejr med lyn og torden. Broens og lufthavns belysning gav det hele en flot kulisse. Dagen efter, da vejret blev bedre om end stadig meget blæsende, kørte vi igen en tur på vores genfundne cykler. Vi fandt nu ud af, hvorfor gæssene ikke længere går rundt i Dragørs gader. Det gør de ikke, fordi de har fundet et fristed syd for byen, hvor en forening af Dragørborgere har en slags kolonihave for fjerkræ. Her kan disse gæve dyreglade borgere få sig en plads til at bygge sig et bur, måske to bure til deres høns og eller gæs. De passes omhyggeligt, så de bliver rigtig fede og lækre, når det er tid til slagting, plukning og rensning.

Foreningen har også gæs gående vildt ovre på Saltolm. Gæssene bliver så om efteråret hjembragt og fordelt til slagting m.v. Så sviner dyrene ikke inde i byen, og turisterne behøver så ikke at være hange for aggressive gæs.

Over Køge Bugt og hjem

Endelig lovede vejrudsigten aftagende vind. Vi skulle til

Rødvig, så vi skulle krydse Køge Bugt. Skipper, som har fået sin sejleropdragelse i Hvidovre, dengang der ikke var nogen Sjællandsbro og heller intet kraftværk, vidste godt, at bugten kan være ret livlig ved vestlige vinde, så vi ventede til middagstid med at sejle.

Meteorologerne har sandsynligvis kigget forkert på datoen, for vinden havde ikke lagt sig, og søerne var stadig store. På den anden side var turen hurtig, for tjuhej, hvor det gik. Otte knob for genua og mesan på en halv vind, så lige godt to timer fra Dragør til vi kom i læ af Stevns Klint. Det er meget godt klaret af så tung en båd.

Da vi sejlede fra Dragør, så vi nogle søspejderbåde, med deres karakteristiske spryd-stagssejl, og vi snakkede om, at det var ret friskt at krydse

Køge Bugt i de skibe. Vi tænkte ikke mere over det, og havde det dejligt i Rødvig, fordi vinden nu lagde sig, og aftenen blev skøn og dejlig.

Næste dag ville vi til Nyord, så vi satte afsted tidligt i vindstille og fladt vand. Det blev af forskellige årsager til Kalvehave i stedet for, og se, der kom søspejderne. Ovenpå den megen blæst og høje sø, var det som sagt vindstille og blankt vand. Hvad gør så disse gæve unge mennesker, der jo ikke, som vi andre, sejler med motor?. De ror! De havde næsten roet hele vejen fra Rødvig til Kalvehave. Det er sejt, rigtig sejt! De sov selvfølgelig under åben himmel under nogle træer, så de ikke blev for våde af morgenduggen, og de sov godt.

Resten af turen hjem til Kragenæs var hyggelig og dejlig i godt selskab!